

Ort:

Oberwart

Überlieferer:

Ernst Göll, 43 J. (1858)

Aufzeichner und Einsender:

Ernst Göll

Élkéne indulni...

131/54

1. Élkéne indulni meg kell házasodni, de még az a

kérdés, kit kéne é-veenni? jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj,

kit kéne veenni?

2. Ha kisasszonyt veszek, nem tud szöni, fomi, jaj, jaj, de szépen nekem, Pézser gatyát veenni, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, pézser gatyát veenni.
3. Ha öregot veszek, az mindig szomori, aminek minden szava egy épi háború, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, egy épi háború.
4. Ha szépnyit megkérlek, soval mit csináljak, egy holdusból kettőt ugyan mért csináljak? jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, ugyan mért csináljak.
5. Ha gazdagot veszek, mindig csak azt hányja, hogy az enyémből élsz ebadta hitvánja, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, ebadta hitvánja.
6. Az az egy neményeséj táplál ezután is, jó lesz a legényeséj nekem továbbra is, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, jaj, nekem továbbra is.

Grobe Übersetzung:

1. Man müßte heiraten, es ist aber die Frage: wen soll man nehmen? - ach, ach, ach, wen soll man nehmen?
2. Wenn ich ein Fräulein nehme, kann es nicht flechten und spinnen, ach ist das eine Schande, daß ich nun Geld eine Unterhose kaufen muß.
3. Wenn ich eine Alte nehme, ist sie immer traurig, jedes Wort von ihr ist ist ein Donnerwetter.
4. Wenn ich eine Arme nehme, was soll ich mit dieser tun? Warum soll ich aus einem Bettler zwei machen?
5. Wenn ich eine Reiche nehme, sagt sie mir nur: du lebst von meinem Gut, du Nichtsmütz!
6. Diese eine Hoffnung tröstet mich auch fernher; das Jungesellenleben wird für mich auch weiterhin am besten sein.